Það er ekkji líkt því að Kölski brúkji sleikjulæki við djöfulbö-
rnir þanna á eldi — heldur þeygir hann eins og skúm, því það
er ekkji til neins — hann reyndi það fyrst, að tala nokkra orð gott
við það, kjenna því helgar reglur og þagna sjeði því það lýkur og
bölvar, og hefur ekkjert það sig neit í hættzemi sinni og alti af gjörðu.
að gjöra kjenni jeg það ekkji brenti, heldur er það því sjálfur að kjenna:
það er búið að sakka sjer svo lengi af því þannig seð sig allan vantar
það hirtir hvorki sje vill ekka af neinu góðu, sjötzum eða helgu —
heldur bölvar það því, um lýkur menn og hinna og segir allareiga.
Þó er þar einggi þvílíkur, þó allir sje sannkallaðir = [illegible]
sem gjörir sams gamla Kabba, allan gjörnsleik og djöfuls leiga og dansa á
Hann er alstaðar á öllum skelfunni, kjellingunni og mennunum við
-ur hann = sendir þær, svo eltur úr þeim setjið og kötunum úr han-
num, og nú var haldið um það samþing, kalla þeir hjer Kaldgjöð.,
nú í dag af bændunum hjerna bæjarnini og þlániedis, um það, að taka
"gjörna djöfulseðlundinni" — kalla þeir, og gjelda hann, eða hrinsa úr
honum bölvaðsethun, því hann nauðaði bæði konunum sínum
og dætrunum og vinnukonunum, og svo væri hann bölvaður, að hvar
sem hann segði lagleg væri í haga, þá sendaði hann hana, og níski
svo ópaníur skógunum hagalrés; og svo væri hann hábölvaður, að
hvar sem hann fyndi mann á könunum neigji, skammaði hann þann,
og beiti þá er hann hefði hekur við, en hina zenti hann með brellskap
Hann væri bæði þjófur og lygari og nábeinandi um alla sveitina og
alt ílt væri í honum og allar skammir eftir hann lánt og gjört —;
þessvegna hrefðust þeir nú af gamla Kabba hýður hans, að ef þe-
-ir ætti ekkji þegar skoð, að taka hann og gjelda, eða setja hann á höpt,
þá áhringdust þeir honum hann þannveigis, um ef hann (Kabbi)
lyfti ískrúðfanst þenna hans á nokkurn hel þennar, taursum — því
hann þinndi þetta þá þegar — þá skjölldu þeir: binda þá hnúta tvo;
Hann gjeti nýðið bát. kjellingunum þanna á nýni, eins og hann hefði
gjört, og mest samalýtis sorðklausunni, náagjiðinni djöfulóð Bang
-hildi blessun, hún væri hamt sem er leumunum að ganga úthunin
sveitina og bjóða sig mönnunum og hrauka um 'bráðhvarsöttina' á sjer;
— Gjeri gjeti líka nýðið móður sinni, þannsás þann, eins og hann
hefði gjört í greiðkonurnum, að sögn þeirra beggja og kallsins gamla Kabba
Þessi bölvaður hiðaraselur, þrauhur og skammani og níðingur og galþor
-kur! ætti ekkji að ganga um hjeraðið, eða neitt um landið, þar sem
hann gjörði öllum mönnunum og meyjunum einig skömm og skaða og
skálkastrikki, svo þeim væri vissir um, að aldrei hefði verri
þrautur honum verið sattur í diblissur, og hann ætti líka að vera í einu
ípvílikui, og þaðan aldrei útfara, fyrri en ef það væri mögulegt
hvar legði af skammir þessar fínar hirar allra versta en tilveri þeim
Hann væri ekki því vanur við einn og sjerkann, sem hann sá hvar
hefði leinnar og meina gjört honum gott, og sem lengst sjeð í gjegn
-um þegar við hann, því alt það ílt sem væri til í öllum þánt-
um. Það væri í fullum þvaska í honum, og hann væri kinslaals ílsl...